

Şiddet adamın içindeydi

Kirlenmeler arasında farkedilmeyenler

Büyük bir mağazanın giriş kapısında
« Hayvanlar giremez ... » uyarısına rağmen
İçeride yaşananlar bu yazının dışındaydı...

Paris'te hırpalanan çocuk
Irak'ta bombalanan...
Filistin'de kurşunlanan çocuklar gibi
Çaresizdi.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Adı konulamayan davranış bozuklukları

Raflar arasında
İki veya üç yaşında annesiz bir çocuk
Babası tarafından
Evrile çevrile dövülüyordu.

Ne görüntü alıcılarının
Ne de görevlilerin izleme alanında olmayan
İğrenç bir manzara.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Çocukken yaşlandırılanlar

Çevresindeki insanların
Sezgilerini önemsemeden
Küçük bir varlığın
Masumiyetini umursamadan
Kaba eylemlerini sadistçe sürdüren bir baba...

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Kendi kendilerini yönetemeyenler

Yavrusunun geleceğini
Ve umutlarını çalan bir çocuk üreticisi
Kontrolsüz güç sahibi
İnsan sevmez bir hayal...

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Şiddet adamın içindeydi

Bir alışveriş merkezinde
Sevmesini bilmeyen bir gölge
Öfkeyle beslenen şiddet
« Git evine bardak kır... Kapılarına vur...
Sakız çiğne!» diyemeyen
Bir çevre...

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Bir başkasının yükünü sana taşıyacaktlar

Acılarının profili hakla, hukukla anlaşılmayacak...
Yarınlarda geçmişine bakmadan seni suçlayacaklar!
Kırılğanlığından... haksızlıklara baş kaldırmandan
Faydalanmak isteyenler olacak...
Şiddet hamalı baban ise
Kendi kabalıklarının cezasını
Sana rağmen
Yalnız ve kimsesiz kalmakla çekecek...

Acılarının profili hakla, hukukla anlaşılmayacak...
Yarınlarda geçmişine bakmadan seni suçlayanlar
Bir başkasının yükünü sana taşıyacaktlar!

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Bouchelay, 01.12.2007

Kendiliğindenlik

Düşüncede
İşte
Aşta
Her yaşta anlayış...

Korkuları aşacak
Endişeleri giderecek
Ve hırsları göğüsleyecek
Bir irade...

Hayatı güzelleştirecek
Dostluğu geliştirecek
İçtenliği kökleştirecek
Örnek ve eşsiz tavırların sahibi bir yürek.

İnsanca yaşamayı
Seviyeli birlikteliği
Köklü aşkı
Daimi sevgiyi
Derinleştirecek
İlkeli bir kişilik...

Karşılık beklemezsin yardım
Sınırsız hoşgörü
Pazarlıksız yaklaşımlar
Birbirleriyle özdeşleşecek
Fedakarlıklar...

Dost ... Arkadaş
Komşu... Kardeş...
Hiç ayırım yapmadan
Kişileri benimseyecek
Bir erdemlik...

Sırları köprüleştirecek
Takdiri ve öfkeyi sezdirecek
Misafirlerini içinde gezdirecek
Bir gönül...

Sağlam bir ruh ile
Yön veren
Anlaştıran
Kaynaştıran
Kendiliğindenlik!

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris, 23.11.2007

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

İÇİNİZDEKİ ŞEHİR

Sessiz bir pazarlıkla satın aldığınız içinizdeki şehirde yaşıyorsunuz.
Henüz borçlarınızı ödeyemediniz.
Siyahlayan göz kapaklarınız altında bir şeyler hissetmeye çalışıyorsunuz.
Kendinizden uzaklaştığınızı fark etmeden düşünce tellerini teleferik gibi kullanarak
en uzaklara kayıp gidiyorsunuz.
Sayısız unsurlara dokundukça tüyleriniz ürperiyor. Sizi aşan sözlerinizin
yankılarıyla sarsıldığınızı hissettiğiniz anlardaki bağırmanızla özünüzdeki
kuşları kaçırıyorsunuz. Nefes alışverişlerinizle gülleriniz soluyor.
Çılgınlıklarınızla çatılarınızdan kristalleriniz dökülüyor.
Düşünme alanınız daraldıkça şehriniz büyüyor. Sokaklardan, caddelerden koştukça
yoruluyorsunuz.
Gecelerinize gerilim makinelerinizin ışınları düştükçe robotlaşıyor insanlarımız.
Kirli sularınızdaki kurbağalarınız timsahları dahi korkutuyorlar.
İç yolculuğunuz yaşlandırıyor sizi.
İçinizdeki çılgınlıklar büyüyor.
Kırk ayaklı zorluklar üretiyorsunuz.
Laboratuarlarındaki yedek hücreler size tatlı anlar yaşatmaya fırsat vermiyorlar.
İçinizdeki korkunun göstergesi sizi yukarıdan aşağılara bırakırken siz sesinizi dahi
çıkaramıyorsunuz.
Saatler kıpırdadıkça mevsimler sökülüyor yüreğinizden...
Aklınızdan hep yalnızlığınız geçiyor.

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Mantes la Ville - 22.09.2002

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

UNUTMAYIN Kİ DÜNYA SİZİN GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ DEĞİL

TANIMAZLIKLAR AĞI

Duruşunuzu gözden geçirin. Her davranışınıza genelge çıkartmayın
Ne kadar çok şeye bağlanırsanız yürümeniz o kadar güçleşir
İç büyümenizin, fiziksel dış büyümenizden daha çok sizin keşiflerinize ışık
olabileceğini unutmayın.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

YANLIŞLIKLARLA ÖRÜLEN DUVARLAR

Yalanlarınız hırslarınızla beslendikçe içsel hayatınız zedelenebilir
Başkalarının yönlendirmeleriyle hareket etmenizin devamlılığı kimliğinizi
tanınmaz hale getirebilir
İçinizde oluşturduğunuz dengesiz kurgularla dışı doğru yaşama süreci kişisel
beklentilerinize ve büyümenize engel olabilir.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

İÇLERİNDEKİ AÇLIKLARDAN HABERLERİ OLMAYANLAR

Sorumluluklar başkalarının varsayımlarıyla elde edilemez.
Seçenekleriniz size ait olmalı... Bilinçli adımlar atmalısınız...Gözden geçirilmemiş
güç, yıkıcı ; ani ve hesapsız kararlar da üzücü olabilir...
Bunları unutmayın

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

İÇGÖRÜSÜZ BİR YÜREK, REHBERSİZ BİR RUH

Tanımadığınız ve sonu görünmeyen bir yolda hesapsız yürümeniz çevrede bulunan köpekleri kuşkulandırabilir
Nereden ve neyin çıkacağını bilmediğiniz bir yönde
Sonsuzluğa gitmek gibi fikriniz olamayacağına göre ne yapmak istediğinize
şimdiden karar verin.

Unutmayın ki dünya sizin gördüğünüz gibi değil.

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris, 06.05.2007

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Siyah Çelişkiler

Boşuna atma havanı
Toz pembe değil meydanlar
Gün gelir yukarılardan tükürürsün
Gün gelir
Yerlerde sürünürsün.

Böbürlenmeye değmez ki hayat
Biri bir şeyler yer
Düşünürsün
Biri bir şeyler der,
Üzülürsün...

Daha fazla vakit kaybetmeden
Çuvalın ağzını aç
Rahmetli anan
Nasihatla doldursun...

Anlayana yerinde bir söz
Çok tesirli bir ilaç
İlim... irfan
İnsanın başında bir taç...
Değilse bakış ile dövülürsün...

Değirmene giden unlanır
Düğün yerinde
Göbek atan pullanır
Akılsızı
Kim olursa olsun kullanır...
Benden söylemesi :
Uyanık dur...
Gözlerini iyi aç!

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris, 13.09.2005

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

BEDAVA

Nereye gittiği belli olmayan
Oylarla sevindir onları
Giydir... kuşat
Kuzu kuzu
Gönder meclise...
Bildığın gibi
Taltif... alkış bedava!

Hizmitsiz... ilgisiz
Boş geçen günler için de
Fırsat ver onlara
Baş köşelere
Şöyle ağalar gibi
Bağdaş kurup otursunlar
Nasıl olsa
Koltuk... minder bedava!

Televizyonlar... camiler... okullar
Daha neler neler emirlerinde
Her yerde... her zaman
Propaganda... reklam bedava!
Yolsuzluk... partizanlık...
İnsan kayırma...
Yerine getirilmeyen vaatler...
Bir de dokunulmazlık bedava!

Geçim derdi... pahalılık
Ancak seni düşündürür!
Unutma sakın
Güvenlik gibi
Terör... kapkaççılık da
Sorun değil onlara!

Seçimden seçime aranmak

Ne kadar iyi... ne kadar keyifli...
Bildiğin gibi
“Kullanıldığın ölçüde
Bıyık altından sırtacaklar sana!”
Her şeye rağmen
Üstüne yüklenen dertleri unut
Ve vermeye devam et oyunu
Ananın ak sütü gibi helâl olsun onlara!
Bunlar da yetmez :
Avazın çıktığı kadar bağır
Onlar için nefes tüket!
Para verecek değisin ya
Enayilik... ahmaklık bedava!

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Ankara, 25.12.2006

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

Biber yiyen acısına da katlanır

Endamınıza hayranım
Ulu orta çıkışlarınız
Beni mest ediyor...
Korkusuzca yürümenize
Devam edin...
Unutmayın :
İster siz yiyein
İsterseniz başkalarına yedirin
“Biber yiyen acısına da katlanır.”

Geriye bakmayın hiç
Döktüklerinizi
Düşürdüklerinizi
Merak etmeyin
Nasıl olsa toplayan bulunur...

Siz önünüzdeki fırsatları
İyi değerlendirin
Yalpalamadan...
Çalkalamadan yürüyün!

Herkes sizi “efendi zannetsinler”
Korkularından da olsa
Karşınızda
Gerdan kırıp
Boyun eğsinler.
Unutmayın :
İster siz yiyein
İsterseniz başkalarına yedirin
“Biber yiyen acısına da katlanır.”

Ağırlığınız
Sağrlığınız

Ve boyunuzun ölçüsü
Nasılmış
Bir görsünler...

Zarafetiniz
Letafetiniz tarihe geçsin...

Gelişiniz alımlıydı
Gidişiniz çalmlı olsun.

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris – 02.01.2006

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

VAH BE SİZİ DE SATIN ALDILAR!

Zamanında ulaşamadım kişiliğinize
Üstünüz hep örtülü kaldı
Çıkar bulutları
Kuşattıkça çevrenizi
Kimliğiniz kayboldu benliğinizde.

Kapalı kapılar ardında
Vah be sizi de satın aldılar...

Yerinizde örümcekler ağlarını ördü
Dostluklar eridi yüreğinizde
Şimdi
İnsanlar sizi de tanıdı
Sizi de gördü...

Kapalı kapılar ardında
Vah be sizi de satın aldılar...

Zamanın köhneleşmiş dehlizinde
Birer sır küpü gibi
Ön kapılarından girdiniz
Arka kapılarından çıktınız
Sendikaların...

Kapalı kapılar ardında
Vah be sizi de satın aldılar...

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris, 31.05.2005

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

HANGA HUNGA

Sana ihtiyacım yok
Hanga Hunga
Sana ihtiyacım yok
Seninle ilgili
Duyduklarım korkutuyor beni

Üç parçalı bir hayat içerisinde
Dünyaya
Olumsuzluklar taşıdığın yeter...
Çık şarkılarımızdan Hanga Hunga...
Sayende
Çocuklarımız satırlarla gidiyorlar okullara
Henüz oldukça erken
Düşünme fırsatı ver
Serbest bırak...
Kendileri karar versinler ne yapacaklarına
Bilir bilmez
Kasaplık yapmasınlar
Azıcık bir acıma hissin varsa
Olumsuz etkilerini
Gözden geçir Hanga Hunga...

Şimdi
Şaşkınlıktan dans ediyorlar insanlar
Sakın
Keyiflerinden sanma...

Girmediğin yer kalmadı
Çıkarların uğruna
Acılar ektin her yana
Bazı değerleri çar çur ettiğin yeter
Her yerde küfrediyorlar sana
Hanga Hunga...

“Ağlayanların malı gülenlere fayda vermez ...“ derler

Dürüst ol,
İnsan sevgisi taşı
Kendini dostluğa ayarla
Düşmanlıktan hayır gelmez Hanga Hunga.
Otur bir yere
Şöyle derinlemesine herşeyi gözden geçir
Kendini kötülük yaptığın insanların yerine koy...
“Ben niye suçsuz - günahsız insanlara kötülük yaptım“ diye
Hüngür hüngür ağla.
Senin gibi medeni bir insana barbarlık yakışmıyor
Hanga Hunga..
Dünyaya kazık çakacak değilsin ya....
Yarın bir gün sen de öleceksin...
Uzun uzun bunları düşün...
Hanga Hunga...
Hanga Hunga...

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris - 19.12. 2004

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Poemas

SEN NE BİÇİM İNSANSIN ?

Sen ne biçim insansın be
Bizi ne aradığın ne sorduğun var...
Duyduğuma göre
Bir bankada müşterek hesap açtırıp
Anamın üç - beş kuruşuna da el koymuşsun...
Biliyorum İstanbul İstanbul olalı kimleri değiştirmede ki...
Kelikle giden topukluyla döndü...
Biraz daha sürü eteklerini İstanbul sokaklarında...
Aynalar nasıl olsa geçmişi göstermiyor...

Ah ah.... doğduğun, büyüdüğün ilçenin
Tozlu yollarını ne çabuk unuttun...
Kurnazlık senin ak akçen
Bilirim seni
Üç kardeşini de
Bir çok kere uyuttun...
Kız hiç çeken olmadı mı senin saçlarını
Amerika'larda, Avrupa'larda ne işin var diye ?
Yine bir yalan uydurdun
Ceplerine paraları doldurdun...

Sen ne biçim insansın be
Bizi ne aradığın ne sorduğun var...

Üzeyir Lokman ÇAYCI
Paris - 09.10.2004